

[Ellemann-Jensen]

ninger undervejs. Ministeren har selvfølgelig ret i, at der er vældig stor forskel på, om man får lov til at spare op, medens der bliver beskatning af renterne undervejs, eller om man får lov til at foretage opsparingen i renter, der skattefrit får lov til at udvikle rentes rente – ingen tvivl om den sag.

Men vender ministeren alligevel ikke tingene på hovedet, når han vælger den løsning, der hedder at foretage beskatning af rentetilskrivningen undervejs, ud fra en forestilling om, at 20 pct. i rente har man aldrig lovet nogen? Nej, det har man godt nok ikke, men man kan da heller ikke forestille sig i en økonomi som den danske, at man i en ret lang årrække vil have en realrente, der ligger på det nuværende niveau. Sådan som samfundsøkonomien er skruet sammen i Danmark, vil vi ganske enkelt ikke kunne have en realrente, der ligger væsentligt over, hvad produktiviteten stiger med. Det er jeg vis på at ministeren er enig med mig i. Hvis man ret længe kører med så høj en realrente, som vi har nu, så skal inflationen nok tage sig af resten, uden at vi af den grund begynder at vende tilbage til den interessante diskussion, hr. Wilhjelm og hr. Camre havde forleden dag.

Derfor angriber ministeren jo også problemet det forkerte sted, når han går ind i netop rentetilskrivningen og derved formindsker mulighederne for, at der kan blive opsamlet nogle pensioner, som står i rimeligt forhold til, hvad det offentlige kan tilbyde sine ansatte igennem f.eks. tjenestemandspensionerne. Det er derfor, det rimelige ville være at interessere sig for beskatningen ved pensionernes udbetaling, netop fordi vi burde vende hele problemstillingen 180 grader rundt og sige: hvad er det, vi skal interessere os for? Vi skal interessere os for, hvor store udbetalinger vi kan foretage til sin tid, og hvor store pensioner vi vil acceptere bliver udbetalt. Det må man så indrette beskatningen ved pensionernes udbetaling efter, sådan at hvis der skulle ske det, ministeren frygter – hvad jeg altså tror er totalt urealistisk, hvis vi skæler til, hvordan de økonomiske kræfter fungerer – hvis vi får pensioner, der er flere gange så store som slutlønnen, så må man regulere det ved beskatningen ved pensionernes udbetaling, men på grundlag af nogle klare forestillinger på forhånd om, hvor store pensioner man vil have.

Jeg finder, at ministeren med sine bemærkninger her vender problemstillingen fuldstændig på hovedet og dels skader mulighederne for at lave nogle store pensionsopsparinger, dels skader det, der i dag er den største og væsentligste kilde til privat opsparing i Danmark, nemlig den private pensionsopsparing.

Ministeren for skatter og afgifter (Lykketoft):

Jeg tror ikke, at hr. Ellemann-Jensen hørte, hvad jeg sagde i min første replik om disse sammenhænge. Det, jeg sagde, var, at vi skal overveje, om vi ikke kan udforme et beskatningssystem for disse ordninger på en sådan måde, at man i hvert fald ikke på grund af skatten kommer længere ned end en vis lav positiv realrente. Det er som bekendt nogle af de overvejelser, Thorkil Kristensen-udvalget gør sig i sin betænkning. Det er også muligt, at man helt enkelt kan henvise institutionerne til at sikre sig denne realrente ved at købe indeksregulerede fordringer, hvad jo nu er en mulighed. Alle de spørgsmål skal vi vurdere nærmere. Målsætningen med at prøve at give en sådan form for realrentegaranti i skattesystemet må være, at man dermed binder pensionernes udvikling til noget, der er realistisk i forhold til samfundsøkonomiens udvikling, og som er balanceret i forhold til tjenestemandspensionssystemet.

Jeg tror ikke på, at man kan klare den samme opgave ved efterfølgende beskatning af udbetalingerne. Jeg tror heller ikke på, at vi står lige på nippet til en udvikling, hvor vi kan få renten ned på et meget lavere og mere fornuftigt leje, fordi det jo er et spørgsmål om den internationale udvikling, den amerikanske politik og mange andre ting.

Siden 1974 har vi faktisk haft en meget høj realrente, og jeg er enig med hr. Ellemann-Jensen i, at griber vi ikke ind nu, så tvinger vi en inflationsskabende, -fremmende, -accelererende udvikling igennem. Det kan være en af måderne at udhule det på, men det ville være en uønskelig metode. Derfor hellere: indret skattesystemet, så ordningerne ikke kan risikere at vokse op til et niveau, så der skal inflation til at udhule det, men sådan, at der er en vis balance i forhold til tjenestemandssystemet, nærmest garanteret i skattesystemet.